

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 284
van **JOS D'HAESE**
datum: 22 januari 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Energie-intensieve industrie - Steunmaatregelen inzake energie-efficiëntie

Elektriciteitsverbruikers betalen een verplichte groenestroombijdrage die wordt berekend op basis van hun afgenomen hoeveelheid elektriciteit. Bij elektro-intensieve bedrijven is er echter een alternatief systeem om hun concurrentieel nadeel ten opzichte van de buurlanden te beperken. Elektro-intensieve bedrijven kunnen ervoor kiezen om een bedrag, ter waarde van 0,5 of 4 procent van hun bruto toegevoegde waarde aan het bruto binnenlands product (BBP), rechtstreeks in het Energiefonds te storten. Dit instrument heet de 'Supercap'. In 2019 maakten 18 bedrijven gebruik van de Supercapsteun. Ze betaalden in totaal een bedrag van 4.664.963 euro.

Naast de Supercap kunnen elektro-intensieve bedrijven ook aanspraak maken op een compensatie voor hun indirecte emissiekosten. Het Europese emissiehandelssysteem (EU ETS) verplicht deelnemende ondernemingen een hoeveelheid emissierechten in te leveren die overeenstemt met de hoeveelheid CO₂-equivalent die zij tijdens het voorgaande jaar hebben uitgestoten. Aangezien de elektriciteitssector deze CO₂-kosten kan doorrekenen in de elektriciteitsprijs, komt de financiële last van de aankoop van emissierechten terecht bij de verbruikers van de elektriciteit. Elektriciteits-intensieve afnemers verliezen daardoor aan concurrentiekracht ten opzichte van bedrijven in regio's met een minder ambitieus klimaatbeleid.

Ten slotte is er ook nog de energiebeleidsovereenkomst (EBO). De achterliggende gedachte van de EBO is dat de energie-intensieve industrie vooraanstaand moet blijven op gebied van energie-efficiëntie. Met energie-intensieve industrie doelt de Vlaamse Regering op bedrijven die een groter verbruik dan 0,1 PJ primair per jaar hebben. De ca. 450 bedrijven die hieraan voldoen staan in voor meer dan 80 procent van het energieverbruik in Vlaanderen.

1. Welke bedragen betaalden de bedrijven die kiezen voor de Supercapsteun elk exact in 2019?
2. Hoeveel zouden deze bedrijven afzonderlijk betalen indien ze ervoor zouden kiezen te betalen voor de groenestroomcertificaten?
3. Welke bedrijven hebben recht op de compensatie voor indirecte emissiekosten en hoeveel bedraagt deze voor elk van deze bedrijven?

Graag de meest recente gegevens.

4. Welke bedrijven nemen deel aan de EBO (VER en niet-VER (VER: verhandelbaar emissierecht)) en wat is het exacte financiële voordeel voor elk van deze bedrijven (meest recente gegevens)?
5. Welke bedrijven maken gebruik van meerdere instrumenten (Supercap, CIS (belangrijkste ingrediënten in de zonnecellen) en EBO)? En wat is het financieel voordeel of hoe hoog is de financiële steun voor elk van deze instrumenten?

Graag de meest recente gegevens.

ANTWOORD

op vraag nr. 284 van 22 januari 2020

van **JOS D'HAESE**

1. De individuele bijdragen van de ondernemingen in het Energiefonds worden niet openbaar gemaakt. De bijdrage die iedere onderneming betaalt, is een percentage (0,5% of 4%) van de bruto toegevoegde waarde van de vestiging of onderneming. Dit zijn onmiskenbaar bedrijfsgevoelige gegevens. Om die reden worden alleen geaggregeerde gegevens gepubliceerd.
2. De hoogte van de effectieve steun die een individuele onderneming in het kader van de supercapregeling ontvangt, kan berekend worden door de kost van de quotumplicht groenestroomcertificaten te verminderen met de gestorte supercapbijdrage in het Energiefonds. De kost van deze quotumplicht groenestroomcertificaten is afhankelijk van de elektriciteitsafname van de onderneming. De quotumplicht wordt echter niet aan de onderneming zelf opgelegd, maar aan de toegangshouder van het afnamepunt, die vervolgens deze kost gedeeltelijk of volledig kan doorrekenen aan de onderneming. Het gaat met andere woorden om een indirecte relatie. De individuele elektriciteitsafnames van de gesteunde ondernemingen worden, net als de bruto toegevoegde waarden van deze ondernemingen, als bedrijfsgevoelige gegevens beschouwd.
3. De compensatie voor indirecte emissiekosten is een bevoegdheid van mijn collega de Vlaamse minister van Economie. Zij is dan ook best geplaatst om te antwoorden op de deelvraag rond compensatie voor indirecte emissiekosten.
4. De lijsten met de tot de EBO's toegetreden vestigingen van energie-intensieve ondernemingen worden gepubliceerd en up-to-date gehouden op de website van de Commissie EBO: <https://ebo-vlaanderen.be/nl/de-ebos/toegetreden-bedrijven>. Het financiële voordeel louter verbonden aan toetreding tot de EBO's is een verlaagd accijnstarief voor aardgas. De EBO-bedrijven genieten een verlaagd accijnstarief (Europees minimumtarief) voor aardgas gebruikt als verwarmingsbrandstof, voor zakelijk gebruik. Het verlaagde tarief bedraagt 0,54 euro/MWh in plaats van 0,9978 euro/MWh. Niet alle aardgasgebruik binnen de EBO-bedrijven valt onder dit verlaagd tarief. Zogeheten aardgasgebruik voor 'dual gebruik' en aardgasgebruik voor WKK's is al volledig vrijgesteld. De federale overheidsdienst Financiën, administratie Douane en Accijnzen, is de enige administratie die exact kan bepalen welke Vlaamse EBO-bedrijven over de nodige vergunning beschikken en het verlaagd tarief hebben aangevraagd en wat dit exact financieel aan voordeel biedt.
5. Een overzicht van de ondernemingen die toegetreden zijn tot de EBO en/of gebruik maakten van de supercapregeling gaat als bijlage. Wat het financiële voordeel van deze twee instrumenten betreft, kan verwezen worden naar de antwoorden op vragen 2 en 4. Verder is er geen apart steunkader voor CIS-zonnepanelen, bovenop de bestaande steun voor PV of algemene steun voor innovatieve en milieuvriendelijke technologieën.

BIJLAGE

[Overzicht toegetreden ondernemingen tot EBO en gebruik maakten van de supercapregeling](#)